

om reguleringen af boligstøtten efter forbrugerprisindekset indebærer, at boligstøtten gradvis udhules i forhold til huslejeprisudviklingen.«

Det er en meget præcis beskrivelse af, hvad der sker. De peger så i øvrigt på i høringssvarets side 2, at det jo også er ulogisk at vende sig til prisudviklingen. Hvis man skulle vende sig til den udvikling, der har at gøre med huslejestigninger, så skulle man jo have taget udgangspunkt i huslejeprisindekset. Det er det, der fortæller om, hvad der sker med huslejerne. De stiger nemlig mere end priserne, og derfor synes jeg, det er underligt, at regeringen har valgt netop det mest ulogiske, kan man sige, af reguleringsprincipperne.

Hvis man ville bruge noget andet end løn, så havde det dog været naturligt, at man havde brugt huslejeindekset som det, man regulerede ud fra.

Jeg har så ikke sagt noget om, at det her også er et eklatant forligsbrud på de aftaler, der er lavet mellem regeringen og bl.a. SF om, hvordan satskerne skal reguleres. Det har været diskuteret før, men det er klart, at det gør, at vi har en regering, som vi ikke kan tro på aftaler med, fordi regeringen fuldstændig frit vælger at stå af aftaler, der er indgået – for satsforligets vedkommende senest bekræftet for 1 år siden – når det passer regeringen. Det betyder i sagens natur, at Folketingets partier må være meget omhyggelige med ikke at indgå længere aftaler med en regering, når man på den måde ikke kan stole på holdbarheden af indgåede aftaler.

Kl. 14.15

Jeg skal for en sikkerheds skyld sige, at vi har tænkt os at stemme imod.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Margrethe Vestager, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Lovforslaget er sådan en lille buket af forslag, der har til formål »i højere grad at målrette udbetalingen af individuel boligstøtte efter borgerens faktiske behov.«

Lad os lige se på forslagene. Det første forslag er, at man beregner boligstøtten på et højere indkomstgrundlag. Boligstøtten bliver derfor mindre.

Det andet forslag er, at renten på boligstøtelån sættes op ved at følge Nationalbankens diskonto. Renteudgiften bliver derfor større.

Det tredje forslag er, at reguleringen af beløbsgrænserne ved beregning af boligstøtte fremover reguleres efter prisudviklingen, hvorved boligstøtten bliver mindre.

Det fjerde forslag er, at man ophæver den generelle ordning med kompensation, hvis boligstøtten ændres med mere end 1.000 eller 500 kr. årligt. Det kan derfor komme til at svare til, at boligstøtten bliver mindre.

Det er næsten umuligt jo at undlade at drage den konklusion, at dette udtryk »i højere grad at målrette udbetalingen af individuel boligstøtte efter borgerens faktiske behov« faktisk er regeringssprog for besparelse, da alle forslagene nu eller i hvert fald på længere sigt vil have den effekt, at der udbetales mindre boligstøtte end ellers.

Det Radikale Venstre kunne sikkert godt have støttet enkelte elementer af lovforslaget, hvis der var tale om en egentlig reform af boligstøtte og ikke blot sådan lidt fedteri for at få en besparelse på 30 mio. kr. Men jeg vil sige, at hvis dette lovforslag sætter en standard for regeringens reformvillighed, omstillingsparathed og vilje til at løse fremtidens problemer, så er det for småtskåret. Samtidig er det som dokumenteret et forligsbrud, og det gør det ikke bedre.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Line Barfod (EL):

Vi står, som det jo også tydeligt er fremgået af debatten her, med endnu et forslag i en lang række af forslag fra regeringen og Dansk Folkeparti, der forringer vilkårene for dem, der har mindst i dette samfund.

Man henter bl.a. 11 mio. kr. ved forslaget om at ændre reguleringen ved beregningen af boligstøtten. Der er ingen tvivl om, at det vil ramme de økonomisk dårligst stillede pensionister, som det også fremgår af høringssvarene fra Ældre Sagen, ligesom forslaget samlet set rammer dem, der har allermindst, både pensionister, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere.

Det er utroligt, når vi lige har fået rapporten om, hvordan fattigdommen generelt ikke kun er stigende, men også at vi har 200.000 børn i Danmark, der lever under fattigdomsgrænsen. 200.000 fattige børn i Danmark er altså ganske mange, og man ønsker nu, at de skal have det endnu dårligere ved at skære på boligstøtten.